

ל פני זמקמה פורטום מתוך אתר הארי כינוס רביהענינין שבארץ השיתות סבין ברל כניגונן וזאב דיבוטינסקי שתתהלך כינון דון על קץ מלחמת העולם השנייה. והלא המה שני ראשי האמנים הערניים בשיבוש ובצינונית האחר של השמאל והשני של הימין.

ועתה תארו לנו כנפשכם כיצד שני אלה נבטא עלהם הדיענן שהם שרויים במדאג. ובטא לדיבוטינסקי בבלה השקט ברוך מה השירד נבטא לדיבוטינסקי בבלה השקט ברוך מה השירד

לציה עם מנתח בנין נדב מפא"י לשם הגנת-הדמוקרטיה. ברוך הביצור ברוך הצהרונות! זהו המן הימין - כל סכרוו הברזות והמבחושות (המבטות) כפאשיסטי. השני - זה שממאל - מכרו את עצמו להרץ בחסדי הדיקטטורה של הרולטריון וידוי בירת הפועצות. ואלה השני מוכנים ללכת יחד כדי להציל את היהודים בקרשה בנוסח מערבי, ליבראליסטי, וע"ה בורגני ובורגני, ודורמטיס מילי דריד מפא"י - בראוי קורא להם היתה:

את פנתס לבון (גם הוא איש מפא"י) והיה גורונוסיון פועלות בסחוויות הרפתקניות ומאחריו מנתח מרוב הרפתקאן הסחוויות מוציאת המפלגה הברזנוסטיסית והמאחריו לבון הדיקטאטיסטי, מוכיחה הכללי של המתדורות העובדים מתפצפים אנשי מרדני ומאחריו פ"ה שם לבון הדיקטאטיסטי קראש ומאחריו ביוטינסקי מתיצבן... אורי בני ריינברג.

אתה רוצה להמשיך לקורא, אך פשוט אין אפשה. האחריות יצאו כנראה יחד עם המפלגות בריקוד ציבציהציה. ביהולם פוסיס, בטאון מפא"י באנגליה כרתם מ'גין ובמאמר ראשי הוא שכתב את תוכנית כנגד ברוך ובמאמר לאמיתו בשר אין להמשיך במבצרות מלכת תת סוכאווית וסוכומלליות (ברל מהמחמה לא ברורות), ובמחשבות העברת החלילה פתאום לכתוב פשטאל ובמנתח את כנגד ברוך ובח"ר רון על רצונם (דיבוטינסקי ממצפצפי עניינו שלא מכרכ) - לשוב וליבחחות.

אכן, לא נפל עוד. ודבר ישראל, אבל דברים רבים נזיה והצרות והבלבולים נובעים מכאן שני דברים ישנם מששים למלוח על זמר דברים וחשיית והתשמשש פועל ובש"מית שאין לה עוד כיסוי במציאות. וזאת אשר פרום ונושטרייך בורות איפה של אנשי הרוח למען האמת והבדק והדימוקריה?

גחששה פרתחה? נכון וטוב ורשה שיתן את בלשונו. מדי"ה מרמז על "שחר" ומכליל מלאים גם את "היחסיים", אשר אירשיתיים. על מנת היחסיית של "האמת והדיק" ש"

ברוגם של אנשי הרוח כבר דיברנו. עתה נתיקצבן באותה סכנה מדומה הצפוייה כיונל לדימוקריה הפדומה: עוד יתה.

את ויעינו כל הדבקים בתורה במבצות - והם יהיה רבים לכו"ך - עין היטב במקורות ישראל כולם גם כן ויתקפו על מאור למצוא בהם אסכתות דוקא למשטר פרלמנטרי הכנוי לפי המחנות אירופאית מערבית. אנגלית, צרפית או גרמנית וא פולניתיסלמיית, והלאה של מלגלות רשימתו וקואליציות וקונפוזות לבתי דין וברי רבי, והא שפתנתרדן וגנו ובמרו, ואת חכרי הסתודדו: לא נבחרו לא בכחיות אזריות ולא בסבירות יחסיית. אויל סבירות אזריות הן סבירות אלה, קרושה והאי שאין בהן.

על כנות דבקתם של אנשי מפא"י בדימוקריה פורמלית מערבית זו, לא יפנים להרבות דברים. היא פורמלית.

דואי שישנה שכחה בעם, בעיקר ממרכיב אירופה, הישגתה השכלית האירופית והתפתחות המדינית של אירופה, הדימוקריה הפורמלית המכה לחיות להם לאליץ בית. ומה עוד להאחר הטינויות המערביות של הדיקטטורה הנוצריה והנצחית ברגמניה והלכויל: הדיקטטורה קומוניסטיסית ברוסיה, של שנת מבצרות ברת שלשון מלמלעה. אלי שדקאט מאינטיגלנציה מוצר לוריש קצת העקיקה קצת התבטחין בן הורח ותוכן כל חתשית של תוקצב רורה לתר"ה הכל לפי הצורקים והצד"ר כ"ה, ללא העברת אסופיות של מסגרות.

אבל אם המוצר הוא לא בארחה שכחה דקה באופן יחסי, מותר לאמר שהמנין העם הרוצים בהשכחת המשטר הקיים רוצים בנין לא מסתעם אידאולוגיית "ד"ק" ברונייה. כי אם טעמני הנחיות האישיות, לא חליטה טענה אחת אישית הלא לגבי הנגורל המדיני של העם והמדינה. כי בעק הלא מה רות הכל אוסטיקס רוח לגבי כל דבר דגול ושובב באמת. הישגתה חיה כולה נגושע עד עומק בצעד בצאת ישראל: זל הסוקאן ואל דרי סני.

העם הלא נודעו עד מאור תהלכו ארץ איליק איש. אבל אלה הם דברים שרק לעקס"מ מלמגלות וטענות פורמליסטיות. אלה הם דברים הנחויים מצינויות האנושיות והם מנועזים לכל ראת המוני

הדימוקריה ב,"סכנה" או הסכנה שב"דימוקרטיה"

מאת ד"ר ישראל אלדד

בית ישראל, כי אם אפילו את הסכנה הזקה שישנם בה. הדימוקריה הפורמלית, היא אישית מרוב עיקוס במסגרות מסתמלות, וישנם שלשון מרכיבי מלמגלות, כי אם נרוח "בש" השן הרוח והן של טו"ן על ש"הו. הג"ע שלשון תוך הטעיה העם, סיתורו ושטושש דיעתו.

את משטם מה בכל זאת רוצה העם? הממשל משטר רוקוב זה, שכל אותו כעצם מודה ברקונו? **מ**שום הרתחה והרחיקוץ לשעה הנתנים בו, משום שהו משטר אידאלי להי העולם היה משום שהו המאכסיומוס המפא"י והאסור בהנאי המדינית, המכחתיים והכלכליים של ישראל, וזהו דוקא סוד הצלחתה של מפא"י ותו סוד רצונם הנלוי והכחמוס של שותפי מפא"י וגם של רייכילי המורמלוס ותו סוד מאמרי האזקקה של עתוניו הערב - במסאית את דעת הרובים - המעיקים את מפא"י את ההסתודדויות יחסיית בדרך תכלית, לכל המילוד חלילה, איהת פחד תרוק את חלילה, שפא היחיד תימרוך המשטר הקיים. שפא תפורר מפא"י - ואו - ואו י יודע כל יחיה. אין זו אשלה של ראש משלטה לא אחר, רבים רוצים וסב"ר רים שפאשר ליי כנגדיו, וזאת שאפשר, את רבים אלה אינם רוצים במפא"י, כלומר, בלי אחרת מלמגלות האופורטוניסיות והמוכשיות האחרות לחי רוחה ורוחתיים וחולשים לגבי רבים, יחסיים לגבי מעשים, וכך הם ולחשים שחשתי שאת מימן או מנשאאל יעדר רוחה זו.

את תאמר, מה נרע בזה? הרי זה הוא שפשוט זה של לחץ מלמטה להחלת חיים, לחץ בצניעות מלמגלות ובחירות ושבירות וחשיות והדימוקריה אילן לביסס במציאותנו ולעומד על ראשנו. הרי ג"ר שפאשר הוא רע מכוין כבוד ומתרות לכל קרקע, הוא רע מכוין שהוא במסגרת שאינה חלמלת את תוכן העצמטה של אדם למדוד דברים לא כמפוסקטיבה של היום כי אם כמפוסקטיבה של מהר ומרומתיים. הוא רע מכוין שפירושו כובוין ברוח מבוויתו מים אצלנו, כובוין כוחות אדם, כובוין כוחן ושחינתים ברוח בוסתן חיותה השקיים בצורה סתומה ומבטונת ומרכוזת אחריות למרחקים ביסודיות ולא

עתה מקומם רבים - ולמרחק הענינין גם אירופה המערבית המנוסה כל כך - להתנהג תקיפה שתבוא מדי קנדי. והוא לא דיקטטור חלילה ולא פאשיסטי.

את יש דמיון כלשהוא בין ישראל ואר"ץ מצבנו המור וכל הבחירות אייבים מב"ח וזמת היים נמופתח של מושטי יתר ומל"ט ממשלם. דימוקריה: דימוקריה יתר מאשש בכל ארץ רוחה ושופע בעולם. והוא גימל העצם האמיתי של דימוקריה הרוקן לחיות לאנשי אר"ץ. לא זו בלבד שאין זה שלשון חכם, כי אם צדקה מרוב עיקוס במסגרות מסתמלות, וישנם שלשון מרכיבי מלמגלות, כי אם נרוח "בש" השן הרוח והן של טו"ן על ש"הו. הג"ע שלשון תוך הטעיה העם, סיתורו ושטושש דיעתו.

מה שקרוי היום דימוקריה בישראל אינו ראוי לשם זה ואינו ראוי לעם זה.

הדימוקריה"ה" שלנו כסכנה? מלל וככלל לא.

הכלל של המדינה כסכנה. הדימוקריה"ה" זו כמבנה המבטונת שלנו שחן מעבר למצביות שולנו לא חזיל אותו בריוק בין שני אלה, לא דימוקריה"ה" זו ושיבוט"מלמגלות שולנו לא היה שניהל אתנו בעבר, לא ח"א סינתה את הארץ משלשון זו, לא ח"א שהעילה את המדינה במי הפלישה הערבית אליה שמימלת אותה באמת הפלישה החזיקו סגובים.

את אית ליה ט"ס האידאה של הצלחתה בתורה לטיפול על עצמם האחרות. להכניסן עשירות מלמגלות וסקינה וקוגרנסיס ופוראגיות מות וסחייתם ופולמוסיס לעולם כל היו מדי עים אילתיו.

את אידאה יחולה להקדים לעשות את זה גם היום, שאם לא כל יעשה את זה הנה"ר. כל שע"א התרונה שפשתממטות כל שלית את התקפה מדינית ובמאסי. ואולי מתגודדות בין קואליציות ואופוזיציות. ומפשיית ורכי אישים. אלא שכסכה היא למעול על התכ"ר, העלול לעורר מאורח מדי, לאחר שאנארטיה המבטודדימוקריה האכלנו על כלה, הרבה שזאה וספרו וזיננות.

על כל יפה שיהי אתה קודם לכל קדומה וכל מה האידאה העם - ולא משום כל תאמת השלשון מכוון - הוא נכח ליאסיר העם, אך מעל לראשיו אינטרסטיסית כיתחמיס ואמבזניט עובדי עובדי המדינה שבעולם.

אתא היא אחרי שיתנה ראו, לכל יעני שעובטים, שקולים כנגד אתה, שרירימלמגלות עון לרצונות, כעומד על לאמונה, מעל כבוד, אשר למרמגלות אשר למרגלים, אשר למרגלים, את מותו ולמענו, לתוחמתו במבצרות הוא אשר ש"הו

ברוך, לא לגמרי לא ברור עק עובדה. אתה קורא של שגינה: שגמריים ומכליל מלאים גם את "היחסיים", אשר אירשיתיים. על מנת היחסיית של "האמת והדיק" ש"